

Új műszerek a gyógyítás szolgálatában

Több mint négy és félmilliót költ idén műszervásárlásra Orvosegyetemünk

Évről évre nemcsak módszereiben, de eszközeiben is fejlődik, gazdagodik az orvostudomány. A Szegedi Orvostudományi Egyetem elméleti intézeteiben és klinikáiban részben a tudományos

kutatómunka, részben a gyógyítás céljait szolgáló modern gépek, berendezések, műszerek sorakoznak. Egészségügyi kormányzatunk sokat törődik az orvosi szaktudományok műszere-

zettségének biztosításával. Az elmúlt tanév végén az egyetemen megrendezett konferencián számos előadás foglalkozott új orvosi műszerek, elektronikus berendezések ismertetésével, az általa végzett vizsgálatok eredményességével. Folyó naptári évben is módja van az egyetemnek új, nagyértékű műszerek beszerzésére — a konferencián ismertetett műszerek közül is. Hiszen idén összesen 4 millió 600 ezer forintot használhat fel műszervásárlásra orvosegyetemünk.

Ebből 1 millió forint már terven felüli beruházás. Az eredetileg 3 millió 600 ezer forintos keretből többek között 378 ezer forint értékben a Röntgen klinika egy ODELKA-kamerát, 360 ezer forint értékben a Fog és Szájbeteg klinika egy PANORAMIX-röntgen berendezést kapott. A II. számú sebészeti klinika 250 ezer forint értékű képerősítő berendezéssel gazdagodott. A beruházási összeg további részéből egyenként mintegy 100 ezer forint értékben kaptak új műszereket a Biokémiai és a Gyógyszerkémiai Intézet, valamint az I. számú Belklinika, a Női és a Gyermekklinika. Köpenyvasaló berendezéssel korszerűsödött az egyetem mosodájának gépi felszerelése.

A terven felüli 1 millió forintból a Röntgen klinikán szerelték fel egy új 9 colos képernyővel ellátott Silekon Duklex rtg-készüléket.

Szegedi tudósok a VIII. nemzetközi lumineszcencia kongresszuson

Augusztus 23—30-ig a Magyar Tudományos Akadémia és az Eötvös Lóránd Fizikai Társulat rendezésében az UNESCO kebelében működő International Union of Pure and Applied Physics és több hazai gyár támogatásával megrendezték Budapesten a VIII. nemzetközi lumineszcencia kongresszust. A kongresszus rendezőbizottságában szegedi kutatók is részt vettek: az organikus szekció munkáját szervezték, illetve irányították. Dr. Budó Ágoston akadémikus, egyetemi tanár, a JATE Kísérleti Fizikai Intézetében működő lumineszcencia és félvezető akadémiai tanszéki kutatócsoport vezetője — felkért előadóként — élénk érdeklődést kiváltó összefoglaló előadást tartott a kutatócsoport eredményeiről. Emellett az intézet több munkatársa is

szerepelt beküldött előadásal. A kongresszus munkájának befejeztével a résztvevők közül sokan (mintegy 30 kutató) meglátogatták a szegedi intézetet. Az egyszerű érdeklődők látogatásán túlmenően a molekuláris lumineszcencia nemzetközileg is elismert szaktekin-télyei — a Szovjet Tudományos Akadémia delegációja (P. P. Feofilov, V. V. Antonov-Romanovszki, N. A. Tolsztoj, B. S. Neporent, N. D. Zsevandro, J. A. Parfjanovits, A. L. Szevcsenko egyetemi tanárok), valamint a stuttgarti Th. Förster professzor és a floridai M. Kasha professzor — az intézet-látogatással kapcsolatosan két napos diszkussziót tartottak Szegeden néhány felmerült, vitás tudományos kérdéssről.

Szegedi Orvostudományi Egyetem

Az új tanév számaiból

Orvostudományi Egyetemünknek az 1966—67-es oktatási évben 1566 hallgatója van. Ebből 853 a nő, az összhallgatóság 54,5 százaléka. Legtöbb a nőhallgató a gyógyszerészek közt: az öslétszám 76,7 százaléka.

Egyébként a hallgatók 57,6 százaléka, 688 személy nyert kollegiumi elhelyezést.

További 7 hallgatóval gyarapodott orvosegyetemünk külföldi ösztöndíjasainak száma. Az új tanévben már 49 külföldi ösztöndíjas tanul a Szegedi Orvostudományi Egyetemen. Közülük 32 afrikai fiatal.

Százhatvannegyű társadalmi ösztöndíjas hallgatója volt az elmúlt tanévben a Szegedi Orvostudományi Egyetemnek. Ebből 55-en az egyetem költségvetésének terhére részesültek társadalmi ösztöndíjban. Az egyetem havonta 39 ezer 800 forintot fizetett ki a társadalmi ösztöndíjasoknak. Az összes kifizetett ösztöndíjak havali összege különben 945 ezer 497 forint volt.

Négy országban vehettek részt ezen a nyáron külföldi nyári cseregyakorlaton orvosegyetemünk hallgatói. Lengyelországba összesen 34 hallgató utazott (Varsóba 10, Bialistokba 10 és Krakóba 14). Jugoszláviában, Fiumében 3-an voltak nyári gyakorlaton, Bulgáriába Várnába 9-en mentek, míg Lipszében az NDK-ban 12 fogorvostanhallgatónak biztosítottak helyet nyári gyakorlatuk letöltésére.

A nyári gyakorlatok mellett a Német Demokratikus Köztársaságban 30, Csehszlovákiában pedig 4 hallgató dolgozott építőtáborokban.

Épül az új kollegium. Az új tanévben megkezdik annak a 15 és félmillió forintos átmenő beruházással elkészülő kollegiumnak az építését, amelyet a városi tanácsnak átadott Vörösmarty utcai épület (a Jancsó kollé-

gium) helyett kap a Szegedi Orvostudományi Egyetem. Az idén mintegy 4 millió forintot építenek be a rendelkezésre álló összegből.

Legalább olyan nehéz, mint izgalmas gólyának lenni: az egyetem, a kollegium, az emberek, a tudomány, mind újak és ismeretlenek. Hogyan oldódhat fel ez a feszültség — mit mondanak erről a „tanúk”, vagyis az elsőévesek?

— Eleinte nem is értettük, hogy lesz ezentúl? Összekevert tiz idegen srác egy szobába — mondja egy fiúkollegista a „József Attilából”. Aztán kiderült, hogy hatan honvédek voltak és attól kezdve megindult a mozgás, az ismerkedés. Nem szüntek a katonatörténetek, hecből gyakorolták a díszlépést, a jelentést. Annyira, hogy a betratkozásnál egy nyugalmazott honvéd elsőéves, összeszámolván csoportját, fesszes vigyázzban harsogta: „Jelen van tizenkét fő!”

Persze azért a zsúfoltság, a szűk hely problémákat okoz a kollezs-ban. A folyosókon a behemót szekrények, a keskeny utak csak akadályozzák az otthonteremtést. A tanulószobai lehetőségek se rózsásak, mert a környezetet ott sem elég nyugalmas.

— Az olvasás mégiscsak magánügy, menj el valamelyik könyvtárba. Az olvasótermek nagyon szimpátiikusak, ott nyugodtan és komolyan lehet gyúrni az anyagot.

— Milyen a gárda összetétele? — kérdeztem.

— Pestiek, vidékiek, a kollegiumban, az évfolyam pedig jó néhány szegedivel vegyessen, mindenfelől.

Az új közösségben

— Mi nehezebb emberek vagyunk — mondja egy magas pesti, nehéz gólyam. Tegnap is jól megkaptam. Testnevelés után zuhanyszőnyegre akartam és bementem a fürdőbe, de nem vettem

GÓLYABÁL

A József Attila Tudományegyetem szeptember 30-án tartja hagyományos gólyabálját a Hungária szálló három termében. A jó hangulatot az enni és innivaló mellett a Hungária zenekara biztosítja.

észre, hogy előttem már készült valaki ugyanoda. Szó-váltás: „Amennyiben nem gördítéd magadat akadályként elem, zuhanyszőnyeg”, — „Előbb tartuk be a sorrendet, öcsém!” — mondja

nekem a másik. Szóval pimasz voltam. Előre kellett engednem a harmadéves jogászt. Amikor kijött, higadnan és nyiltan megmagyarázta valahogy így: — Itt ezzel a hanggal semmire se mérsz. Kézfogással váltunk el, mert igaz volt.

Igen, azt hiszem van egyfajta konvenció pestiek-ről és vidékiekről, ami igaz is — kapcsolódik be egy másik fővárosi — mégpedig a vidékiek javára. A kollegium zsúfolt és sok a probléma, de a közösségnek úgy látszik van hatóereje. Nyugodtak és tárgyilagosak, nyiltak a vidéki srácok, persze, én csak egy hete vagyok itt. Amit gondoltam azt el mondják és többnyire igazuk van. Mi, hogy is mondjam csak... raffináltabbak vagyunk. Kicsit ravaszkodunk, ezért nehezebb a beilleszkedés. A vidékről jött gólyáknál csak az a baj, hogy túl szűkszavúak és a mi szét-szórt, idegesebb modorunkat sokszor félreértik. Létezik-e egyáltalán ilyen szembeállítás pesti és vidéki között az egyetemen?

Eladók Tankönyv-gondok Vásárlók

Láttunk sorbanállni lányokat—fiúkat a Lenin körúti Jegyzetelőtől. Láttuk őket a Kárász utcai könyvesbolt pultjainál válogatni. S hallottuk, hogy nem mindig kapták meg, amit kértek.

Az eladók és a vásárlók véleményének mérlege az alábbi riport a jegyzet és tankönyv-gondokkal kapcsolatban.

— A tankönyvek — mondta Szabó elvtárs, a Kárász utcai könyvesbolt vezetője — kisebb szerepet töltenek be az egyetemi oktatásban, mint a jegyzetek, természetes tehát, hogy a diákok csak azokat a tankönyveket keresik, amelyekből nem készül jegyzet. Az elmúlt évekhez hasonlóan az idén is a legfőbb nehézséget az oktatók pontatlan és esetleges irodalom-megjelölése jelentette: szabadforgalmú könyveket jelöltek meg gyakran tankönyv cílokra. Sokszor kielégítettük az igényeket, gyakrabban nem sikerült. Zavartalan a tankönyvellátás, de csak akkor tudunk segíteni, ha nincs raktárhány. Kirívó hiányok mutatkoznak a természettudományos tankönyveknél; Koch Ásványtana, Hajós Bevezetés a geometriába című tankönyve, Lengyel Szerves kémiája és egyéb alapkönyvek után naponta érdeklődnek, amelyekből 3 éve egy darabunk sincs. Ágoston Pedagógiájából például 150-et rendeltünk a Központi Tankönyvraktárból, máig sem érkezett meg. Egyétműködésünk a tanulmányi osztályokkal még elég tervszerűtlen, hiszen sok olyan szabadforgalmú könyvet jelölnek meg tankönyvként, amelyekből csak minimális példányszámot biztosíthatunk.

— Hát kérem — veszi át a szót Kovács elvtárs a Jegyzetelőtől — jó hogy jönnek. Felháborító egyes diákok udvariatlan és arrogáns követelődése. Jön az előbb is a Főiskoláról három felsőbbéves hallgató, egyenként szállingóznak, az igényeket a

helyszínen változtatják, itt, benn a boltban, vásárlás közben spekulálnak. Darabonként kell összeszedgetnünk a jegyzeteiket, s közben tízes-húszas csoportokat akadályoznak.

— És mi a másik fél a vásárlói véleménye? Egy hallgató így fakadt ki, mikor megkérdeztük?

— Nem értem miért nem lehet ezt zavarok nélkül megcsinálni. A KÖZVET bírija az állandó csúcsforgalmat? Tizenhat jegyzetünk van, számtalan, nyolcszor kellett értük menni. Tizen-

hárman vagyunk a csoportban, naponként meg kell beszámlálnunk a „Jegyzet-kérdést”, már külön kimutatásokat vezettek.

Szerintem az tizletnek kellene alkalmazkodni az egyetemhez és a főiskolához. Bizonyára nem érte meglepetésként a Jegyzetelőt a szeptemberi csúcsforgalom. Az egészséges intézkedés az lett volna, ha a folyamatos szállítást nyitvatartási időn kívül bonyolítják le, vagy kiegészítővel oldják meg a napi ellátást.

Balassa—Krokovay

Véget ért a nap: az utolsó óra, a szeminárium. Az autóbussz Újszegedre viszi haza az egyetemistát, aki tavaly még középiskolás volt. Most már itthon van Szegeden.

Tóni bácsi

ÖTVENKILENC éves. Nyugdíjba készül. Életéből harminchárom évet az egyetem szolgálatában töltött. Mindenki ismeri. Nemcsak a tudományegyetemen, de az orvosin is. Nemcsak az egyetemeken, hanem a városban is. Mindenki úgy ismeri: a Tóni bácsi.

Fakuló, de dús, huszár-örmesteres bajusza, lóratemetten görbülő lábai, egész figurája jellegzetes. Annyira, hogy aki egyszer látta, vagy pláne beszélt is vele, nem felejtí el egykönnyen. Még egyetemista koromból emlékszem rá. Ki ne emlékeznék rá egyetemista korából, aki itt végzte tanulmányait, Szegeden; ő is emlékszik sok ilyen hajdani szegedi egyetemistára. Dr. Szalay László professzorra, a mostani rektorhelyettesre, Gombai Lajos és Makay Lajos, mai docensekre és másokra is. Hírneves tudósokra, kutatókra és oktatókra, akiket egykor ő bátorított, az első számonkérés, az első vizsgák ajtóit előtt.

Harminchárom év! Menynyi mindenfélét csinált ez alatt az idő alatt. S mennyit változott, gazdagodott

az egyetem is. Öt gyereke van, négy lány és egy fiú. Egyik lánya asszisztens, két lánya pedagógus, tanítóképzőt végeztek. A negyedik érettségizett. A fiú motorszerelő. Már hat unoka is van. Ha összejön a család akkora asztalt kell teríteni, mint egy lakodalomban.

Mesél, szeret beszélni. S van miről beszélnie. Például arról, hogy alapító tagja volt az egyetemi énekkarnak, az egyetemi színjátszócsoporthoz. Négy évvel ezelőtt hagyott föl az énekléssel. Milyen izesen tudott nótázni. „Majorosék” meg kísérték. Az orvosegyetemi citerazenekar. A sport-tal már előbb fölhangzott. Tekéző volt, nem is akármilyen, minősített játékos.

S nemcsak dolgozott, nemcsak sportolt és énekelte. Tanult is. Öregedő fejével végezte el a nyolc általánost, majd az egyetemi laboráns tanfolyamot. A PÁRTNAK 1945 óta tagja. Hódi Antal az idel pedagógusnapon miniszteri dicséserő oklevelet kapott az egyetemen kifejtett sokéves, becsületes munkájáért. Aki ismerik, tudják: nem méltatlannak jutott e a dicséret.

pla.

Balassa Péter